

جهنگی چپایه‌کان، جهنگی مله‌لانی خود و جهنگی له دایکبوونه‌وهی رووح

هه‌لمه‌ت بایز

ئه‌زموونی ئه‌ده‌بی تاراوگه، ئه‌زموونیکه له نه‌وتراوی، ئه‌زموونیکه بۆ شوپبوونه‌وه به‌نیو ته‌نیاییه‌کانی رووح. ئه‌و ئه‌زموونه دوا مالی گه‌ریده‌یه‌کی شه‌که‌ته به دوا‌ی سو‌راغی نیشتماندا. تاراوگه، گه‌رانه به‌دوا‌ی ئه‌و شوینه‌ی نیشتمانی تیدا ونه، به‌لام شوینییه‌کانی له تاراوگه به‌جیماوه. به‌ره‌می تاراوگه، به‌ره‌می که‌له‌که‌بووی یاده‌وه‌رییه‌که، بۆ تیپه‌راندی ئه‌و سنوورانه‌ی میژوو ده‌ستی پیراناگات. ئه‌ده‌بی تاراوگه، ده‌ستیکی ئه‌و حیکایه‌تانه‌یه، که هیشتا زهمه‌نی گیرانه‌وه‌ی حیکایه‌تی ناو حیکایه‌ته‌کان ده‌ستیان پینه‌کردوو. تاراوگه، نسبی حه‌سانه‌وه‌یه‌که دوا‌ی هه‌وراز و نشیوه‌کان، که هیشتا نووسه‌ران لێی ژێ نه‌بوونه‌ته‌وه. تاراوگه، بیداربوونه‌وه‌یه له‌ژێر سیبه‌ری داریکی به‌دبه‌ختی، که مۆته‌که‌ی نووسینه.

(چپایه‌کانی من)ی (هه‌ندرین)، وه‌ک به‌ره‌میکی تاراوگه‌یی، وه‌ک ئه‌زموونیکه تازهی نووسین له‌ بواری ژانره‌کانی ئه‌ده‌بی، ده‌قیکی شیعری گیرانه‌وه‌یییه، یان گیرانه‌وه‌یه‌کی شیعرییه، ئه‌وه‌ی تایبه‌تمه‌ندی ئه‌و ده‌قه دیار ده‌کات، تایبه‌تمه‌ندی زمانی نووسینه له‌ پێی گیرانه‌وه‌یه‌ک، که هه‌لگری فره‌ حیکایه‌ته، ئه‌و حیکایه‌تانه‌ی، که له‌ نیوان زمه‌نه‌کانی ئیستا و رابردوودا ته‌راتین ده‌که‌ن و به‌نیو خوده‌ په‌ژموورده‌کانی شاعیردا ویلن. ده‌سه‌لاتی زمانیش له‌ ناو کرده‌ی نووسیندا، خه‌ریکی نووسینه‌وه‌ی جه‌نگی خوده‌کانه؛ خودیک، که حیکایه‌تیک ده‌ینوسیته‌وه، خودیک، که حیکایه‌تیک ده‌گیریته‌وه. بوونیش ده‌که‌ویتته‌ نیوان مه‌ودای جه‌نگه‌کانی گیرانه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌کان له‌ پێی گیرانه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌کانی ناو ده‌قه‌که‌شه‌وه، هه‌ستی نامۆیی، ته‌نیایی و ئازار له‌ به‌رانبه‌ر هه‌ستخووشینی و باله‌فرکی چێژبه‌خش، وه‌ک دوو چه‌مگه‌ل له‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌زدان.

ده‌قی (چپایه‌کانی من)، وه‌ک ده‌قیکی نویگه‌ری له‌ ئاستی هزری و فه‌لسه‌فیدا، یان له‌ ئاستی زمان و شیوازی گیرانه‌وه‌دا، ده‌قیکی فره‌ په‌هه‌نده، له‌ وه‌سه‌روبه‌نده‌شدا، فه‌زای ده‌ق، گه‌ران به‌ناو کایه‌کانی ژیان و هه‌لدانه‌وه‌ی زۆر پرسی کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی و کولتووری له‌ پێی ئه‌زموونی ژیا‌نی شاعیر مشتومال کراوه، بۆیه ده‌شیت ئه‌م ده‌ق له‌ کۆی په‌وته‌کانی په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییدا، شوینییه‌ک بۆ فه‌زای خویندنه‌وه‌ی فره‌ په‌هه‌ندی ده‌قی ئه‌ده‌بی جیبه‌لیت. به‌تایبه‌تی ئه‌و ده‌قه مامه‌له‌کردنیکه ئه‌زموونی که‌له‌کبووی ژیا‌نی شاعیره، له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ر، سروس‌ت و کۆمه‌لگه‌ به‌گشتی له‌ چوارچێوه‌ی زمه‌نیکه‌ فیزیکیدا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و ده‌قه نه‌ خویندنه‌وه‌ی ژیا‌ننامه‌ی شاعیره و نه‌ بازدانیکه میژوویشه، به‌لکو ده‌قی (چپایه‌کانی من)، به‌شیکه له‌ هزراندن، گوزه‌ری زمان و خه‌یال له‌ پیناوه‌ جووله‌هینانی رووداو، یاده‌وه‌ری و هیزی چاو‌تروکانه‌کانی شاعیره به‌نیو زهمه‌نی ئیستا، داها‌توو و رابردوودا. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه، ئه‌زموونیکه دیکه‌ی که‌له‌که‌بوونی مه‌عریفی ده‌ق بریتیه

له كردهی دهقاویزانی و ئیلهامبهخشی شاعیر، كه كردهی هزاراندنی ئه‌و دهقهی، وهك دهقیكى ئاوالا هه‌لخستوو. هه‌روه‌ها ئه‌زموونییكى دیکه‌ی ئه‌و دهقه، وهك پاشخانییكى هزری و بونیادی، ئه‌زموونی هیزی په‌نگخواردووی خودیكى تاراوگه‌نشینه، ئه‌و خوده‌ی، كه له جه‌نگیكى بیپرانه‌وه‌دایه.

ده‌ستپییكى گێرانه‌وه‌ی ده‌قه‌كه به‌ناوی جه‌نگی "چیايه‌كان جه‌نگی من" (ل ٦)، وابه‌سته‌یی خوی به‌كۆی بونیادی ده‌قه‌كه له وشه و ده‌سته‌واژه‌كانه‌وه، تا به بونیادی حيكایه‌ته‌كانی ناو گێرانه‌وه‌كه ده‌گات، درێژه‌ی هه‌یه. به واتایه‌كى تر، خوی‌نهر له‌سه‌رتاپای ده‌قه‌كه‌وه هه‌ست به‌گه‌ران به‌نیو جه‌نگی چیايه‌كان ده‌كات، ئه‌و جه‌نگی جه‌نگی ناكو‌تایه له‌ده‌قدا، یاده‌وه‌رییكى ناكو‌تایه له‌نیون ئه‌زموونی نووسه‌ریك و به‌شیكى گێرانه‌وه‌ی حيكایه‌ته‌كانی نیشتمانیكه، ئه‌وه‌تا له دوا دێره‌كانی چیايه‌كانی مندا هاتوو "ئه‌وه‌ی كه بۆ تۆی ده‌نووسم جه‌نگی چیايه‌كانه كه هه‌روا له ده‌قه‌ری مندا ئاماده‌یه. ئه‌و جه‌نگه‌ش به‌كو‌تانایی: له زمان په‌ل ده‌هاوی." (ل ٧١)، جه‌نگی چیايه‌كان، جه‌نگیكه ده‌ستپییكى بونیادی ده‌قی هه‌یه، به‌لام له ناوه‌روكدا، جه‌نگی چیايه‌كان نه‌ خسه‌له‌تی ده‌ستپییكى هه‌یه و نه هه‌لگری ناسنامه‌یه‌كى دیاریكراویشه، به‌لكو جه‌نگی چیايه‌كان، گه‌ریده‌یه‌كى خوده به‌ناو خوده‌كانی دیکه‌ی رووداو و یاده‌وه‌رییه‌كاندا. ئه‌و یاده‌وه‌رییه‌ی، كه نه مال، نه شوین و نه كاتیكى دیاریكراویان نییه. جه‌نگی چیايه‌كان، جه‌نگی به‌شوناسكردنی چه‌مكه‌كانی مه‌رگ، ته‌نیایی و نۆستالژیا، بوون و ئازادی، جه‌وه‌ر، سه‌روشت و مرو‌قه. جه‌نگی چیايه‌كان، جه‌نگی ئه‌به‌دی و حه‌قیقه‌ته. جه‌نگی چیايه‌كان، ره‌گاژبوونی خوده به‌نیو مالی نیشتمان و هیدمه‌ی تاراوگه‌یه بۆ گه‌رانه‌وه‌ی چركه‌سه‌ته‌كانی رووحی به‌جیماوی ناو هه‌وراز و نشیوی چیايه‌كانی كوردستان "ئێستای من كانییه‌كه به‌چه‌په‌وه به‌ناو‌دۆلكدا ده‌رژئ، كه په‌نگه ته‌نیا تۆ به‌ویدا رابوری." (ل ١٤) خودیك، كه له مالیكى ته‌نیادایه به‌دوای خۆیدا ده‌گه‌ریت، بۆیه هه‌میشه پرسى بۆ (تۆ) نووسین، ده‌نگیكه بۆ گه‌رانه‌وه‌ی خودی (من) له ئه‌و دا، "ده‌نگی تۆ زایه‌له‌یه‌كه له مندا" (ل ١٢)، له ریی گێرانه‌وه‌ی جه‌نگی چیايه‌كانه‌وه، له‌دیكوونه‌وه‌ی (خود) په‌نه‌نه‌كان به‌رده‌وامیان ده‌بییت. جه‌نگی چیايه‌كان، جه‌نگی ئازادکردنی یاده‌وه‌رییه‌كانه بۆ ئه‌وه‌ی، نه‌وای ده‌نگی چیايه‌كان و شوینیچی گه‌ریده‌یه‌ك بناسته‌وه "هیوریكیم له شه‌پۆله‌كانی یاده‌وه‌ری گه‌ره‌كه، تا یادت بکه‌مه‌وه. به‌ده‌م ئه‌و جه‌نگه‌وه ده‌مه‌وی به‌ دیار چاوتروكانه‌كانته‌وه بوه‌ستم" (ل ٧٠) جه‌نگی چیايه‌كان، جه‌نگی وه‌ستانی كاته بۆ به‌ده‌نگی‌هینانی رابردوو له ئێستادا "من له‌ناو ئه‌و ئێستایه‌دا ئاماده‌م و ئه‌م ئێستایه‌ش له‌مندا ئاماده‌ نییه" (ل ٧).

ره‌هه‌ندی سیمپۆلۆژیای ناو‌نیشان، پیوه‌ندییكى ده‌لالیی به‌هیزی، له‌گه‌ل ته‌واوی بونیادی گێرانه‌وه و پانتایی زمانی ده‌قدا هه‌یه. ره‌هه‌نده ده‌لالیه‌كانی چیايه‌كان له (چیايه‌كانی من) دا جارێك ده‌بنه: غه‌م و ته‌نیایی و جارێك ده‌بنه یاده‌وه‌ری و جارێك چیاى راسته‌قینه و جارێك برینه سارپێژنه‌بووه‌كانی كوردستان و جارێك سه‌روشتی چیا، وهك خۆی و جارێك خه‌می می‌شگه‌لی قه‌له‌موقه‌له‌مه‌وه‌یی و

خەمى كۆمەلەيەتتى، كە ھەموويان دواچار بەشىكىن لە رەھەندى دەلالى جەنگەكانى خود "ئەو چىايانەى كە ھەمىشە لىرە ئامادەن، دەنوسمەوہ" (ل ۵۷)، "چىايەكان ھىمايەكن ئاشنايەتتيان بە ھىماكانى ترەوہ ھەيە، ھەموو ھىماكانىش پىكەوہ ئەزمونىكىن لە مېژووويەكى ھەژەند" (ل ۶۰) يەككىك لە توخمە گرینگەكانى بونىيادى دەق و گىرانەوہى دەق، بونىيادى زمانە. زمان لە (چىايەكانى من)دا بەخشىنى بالە بۆ فرىنى خودە بە جىماوہكانى نىشتمان و بەدەنگەيتانى خودى تاراوگەيە. زمان لەو دەقەدا بوونە لە ھەبووندا، زمان وەك توخمىك لە نىوان خودى تاراوگە و خودى نىشتمان؛ دەنگدانەوہيەكە لە بىرەوہرى، نۆستالژيا و نوسىنەوہى خەمى ئەوانى تر، وەك بەشىك لە خەمەكانى خۆى. ئامادەيى خودى تاراوگە بۆ دۆزىنەوہى خودە ونبووہكان، جوولانى زمان و دەستبازىيى وشەكانە. ھىزى زمان لە دەقەكەدا ھىزى بوونە "وشەكانم وەك پرمگەلىك دەھاوئىژم. زمانىش بەھايەكە لە: ھەبوون" (ل ۲۱).

لە نىوان ئەو ھەموو جەنگى چىايانەدا، لە نىو ئەو ھەموو گەمەى زمانىيى، دەستبازى وشە، ھەبوون، ئازادىيى و تەنيايى خودە بەشداربووہكانى ناو دەقى (چىايەكانى من)، دوو ئاراستەى دوانەيى دژ بەيەك ئامادەيىيان ھەيە، جوړىكيان ھىلاكى رووحى شەكەتتییە "لەوہ دەچى ئەو جەنگى چىايانە بىكۆتابن: لەشم لە شەكەتيدا ھاوار دەكا و پووحىشم ھەدادانى نىيە" (ل ۶۹)، واتە دىوئىكيان خۆنەويستانەيە، بەتايبەتى وەك لە دەقەكەدا لە چەندىن شوئندا ئامازە بە پوژى يەكشەممە كراوہ، كە لە كاتى پشووواندا خودى دووہم، واتە خودى ناديار خۆى دەكاتە ميوانى مالىكى تەنيايى و مالى تاراوگە، بۆيە لە گىرانەوہكاندا وەك ھىكايەتى خەمى نىشتمان و ھەوالى تازەى ئەويى نىشتمان و لەبەر جەستەبوونى ئىرەى تاراوگەدا، ھىلاكبوونى رووحە. جوړىكى دىكەى ھەلكشان بەدەم جەنگى چىايەكانەوہ ئازادبوون و ھەستكردنە بە بوون، لە ھەمان كاتىشدا ھەستى ھىلاكىيى و ماندووى رووح بەدەم جەنگى چىايەكانەوہ، جوړىك لە لەدايكبوونەوہ و ھەستى ماسوشيانەيە لەلای شاعىر. "مەيلى من ئامادەكردنى ناوہوہى خودىكە كە بەناو منەوہ پەنگ دەخواتەوہ. ئەوہ تا لەبەردەم ئەو تىشتانەى كە دەمەوئى بيانگەمى شاگەشكەم" (ل ۳۲).

ئەو گەران، ھەلفرىن و گەشتە رووحىيەى خودى تاراوگە لەنىو چىژى شاگەشكەبووندا خۆى دەدۆزىتەوہ، يان چىژ لە ئازار وەردەگرىت و جوړىك لە ئازادبوونى خود و لەدايكبوونەوہ دىنيتتە كايەوہ: "من ئەوھام كە ئازار چىژدار دەكەم. دەزانم مروڤگەل بە ئازارەوہ دەمرن، منىش تەنيا بە ئازار لە داىك دەبمەوہ. جەنگى چىايەكان، گۆرانى منە، مروڤى تەنيايە" (ل ۳۴). "لەم جەنگى چىايەدا دلم توتتر لىدەدا. وەلى من دواى نوسىنەوہى ھەر چاوترووكانىك، جارىكى تر لەداىكەبمەوہ" (ل ۵۳) "تا ئەو جەنگى چىايە ھەبى لە داىك دەبمەوہ" (ل ۷۰). ئەو شاگەشكەبوون و ھەستى چىژە لە بەرانبەر ئازاردا، ھەستىكى خودويستانەى شاعىرە. ئەو دىوہ خودويستەى شاعىر، دىوئىكى ناخوونگاگيانەى شاعىرە بە ئاراستەى خۆبەتالكردن، بەرزبوونەوہ و داھىناى ئەدەبىيى. بۆيە كوردەى دەقى ئەدەبىيى لە رپى ناخوونگاگىيەوہ، بەرەو رووى داھىنان دەبىتتەوہ.

سەرچاوه:

هه ندرين، چيايه كانى من، كو شيعر، چ 1، سويد، 2012.